

# Elämän leipä ja vesi

*”Herra sanoi Moosekselle: ‘Kuinka kauan te kieltäydytte noudattamasta minun käskyjäni ja lakiani? Muistakaa, että Herra itse on asettanut teille sapatin, ja siksi hän antaa teille kuudentena päivänä kahden päivän ruoan. Pysykää siellä missä olettekin; kenenkään ei pidä seitsemäntenä päivänä lähteä asuinpaikastaan.’ Niin kansa vietti seitsemäntenä päivänä lepöpäivää.” (2. Moos. 16:28–30.)*

## Avaintekstit:

- 2. Moos. 15:22–16:36;
- 1. Moos. 3:1–6;
- 2. Moos. 17:1–7;
- 1. Kor. 10:4;
- 2. Moos. 18:1–27;
- 1. Kor. 10:11.

Lähdettyään Egyptistä Israel oli ennestään tuntemattomalla matkalla kohti Luvattua maata. Kansalla oli edessään vaativa ja pitkä vaellus, ja sen oli opittava monia uusia asioita. Herra johtaisi heitä ja huolehtisi heistä; ja kyllä, hän halusi auttaa heitä kasvamaan, mutta heidän oli opittava kurinalaisuutta, itsehillintää, uhrautumista, epäitsekkyyttä, luottamusta Herraan ja erityisesti kuuliaisuutta.

Mooses oli näkyvä johtaja, ja kansan oli seurattava häntä johtajanaan, jos se aikoi menestyä. Oli ratkaisevan tärkeää, että he pysyivät yhdessä, tekivät yhteistyötä yhteisönä ja auttoivat toisiaan. Edessä oli monia esteitä ja haasteita. Suuri osa heidän hengellisestä kasvustaan riippuisi siitä, miten he kohtaisivat nämä haasteet ja miten he tottelisivat Moosesta, erityisesti silloin, kun haasteet olivat suuria.

Tuttu kiinalainen sanonta, jonka mukaan ”tuhannen kilometrin matka alkaa yhdellä askeleella”, piti paikkansa heidän tilanteessaan, ja heidän tarvitsi luottaa Herran ohjeisiin jokaisella askeleella. Traagista kyllä, kuten tulemme näkemään, he eivät oppineet sitä niin helposti.

Mutta toisaalta, kuka oppii?

**Tämä tutkistelu on sapatiksi 16.8.2025**

## KITKERÄÄ VETTÄ

Raamatun kertomuksissa eri hahmot ovat eri osissa, hyvinä tai pahoina, ja meidän on kiinnitettävä tarkkaa huomiota selostuksen käänteisiin, paikkoihin, ajoitukseen ja roistoihin. Kertomuksen tärkein kohta on kuitenkin yleensä ratkaisu ja mitä siitä opitaan. Näissä tapauksissa on samoin.

Kuten tapahtumista käy ilmi, Jumala on ongelmanratkaisija ja rauhantekijä, mutta ihmisten epäusko vaikeuttaa hänen työtään. Jatkuvan nurisemisen ja tottelemattomuuden vuoksi heprealaiset kokivat vakavia vaikeuksia, jopa tragedioita. He aiheuttivat itselleen monia vaikeuksia epäuskonsa ja katumattomuutensa vuoksi.

### **Lue 2. Moos. 15:22-27. Mikä oli Punaisenmeren ylityksen jälkeen tapahtuneen ensimmäisen ihmeen tausta?**

Israelin uskon ensimmäinen koetus liittyy siihen, että tarvittiin vettä. Tämä ei ole yllättävää, kun otetaan huomioon ankara, kuuma ja kuiva ympäristö erämaassa. Kolmen päivän vaelluksen jälkeen kansa löysi vihdoinkin vettä, mutta se oli juomakelvotonta. Mara tarkoittaa 'kitkerää', ja koska vesi oli kitkerää, Israelin usko huolehtivaan Herraan horjui nopeasti. Jumala reagoi kuitenkin myötätuntoisesti, ja ensimmäinen ihme tehtiin puunoksen avulla. Tietenkään puu ei pystynyt tekemään vedestä makeaa ja juomakelpoista, vaan sen teki Herra. Kansan oli opittava tärkeitä läksyjä: (1) kärsivällisyyttä odottaa Herran ajoitusta ja (2) sen, että Jumala tekee asioita yhteistyössä ihmisten kanssa.

Kuitenkin israelilaiset pitivät niin monia asioita itsestään-selvyyksinä ja nohtivat nopeasti ne suuret ihmeet, joita Jumala oli tehnyt heidän hyväkseen – ihmeet, joista he olivat juuri niin intohimoisesti ylistäneet häntä ja julistaneet: "Kuka on sinun vertaisesi, Herra, jumalien joukossa? Kuka on sinun kaltaisesi, sinä pyhyydessä ihmeellinen, maineteoissasi pelättävä, sinä ihmeiden tekijä!" (2. Moos. 15:11.)

Silti Jumala lupasi, että heidän nurisemisensa jälkeenkään hän ei aiheuttaisi israelilaisille "mitään niistä sairauksista" (2. Moos. 15:26), jotka olivat vaivanneet egyptiläisiä. Hän suojelisi heitä. He saivat kokea tämän lupauksen vain sillä ehdolla, että he pysyivät uskollisina hänelle.

### **Mitä lohtua saat siitä, että Jumala toimii edelleen puolellasi, mikäli teet yhteistyötä hänen kanssaan?**

## VIIRIÄINEN JA MANNA

Valitettavasti näissä pyhiinvaelluskertomuksissa toistuu kapi-nallisuuden kaava. Ihmiset tunnetusti unohtavat, että Jumalan mahtava käsi oli auttanut heitä menneisyydessä ja että hän oli ratkaissut heidän ongelmansa. He antoivat nykyisten ongelmien sokaista heidät lopulliselta päämäärältään ja luvatul-ta ihanalta tulevaisuudelta. Tämä on yleinen ongelma myös Jumalan kansan keskuudessa nykyäänkin.

**Lue 2. Moos. 16:1-36. Mikä oli israelilaisten nurinan syy, ja mitä siitä seurasi?**

On tärkeää huomata, että Raamatussa kiusaukset liitty-vät usein ruokaan. Eedenin puutarhassa syntiinlankee-mus liittyi syömiseen hyvän- ja pahantiedon kielletystä puus-ta (1. Moos. 2:16-17; 1. Moos. 3:1-6). Jeesuksen kohtaamis-sa kiusauksissa erämaassa Paholaisen ensimmäinen yri-tys häntä vastaan tapahtui ruoan kautta (Matt. 4:3). Esau menetti esikoisoikeutensa hillitsemättömän ruokahalunsa vuoksi (1. Moos. 25:29-34). Kuinka usein Israelin tottelemat-tomuus liittyikään ruokaan ja juomaan! Ei ihme, että Mooses muistutti myöhempiä sukupolvia, ettei ”ihminen elä ainoas-taan leivästä, vaan kaikesta mitä Herra sanoo” (5. Moos. 8:3).

Manna oli tietysti taivaallista leipää, jota Jumala antoi is-raelilaisille heidän 40-vuotisen erämaassa oleskelunsa ajan. Tämän lahjan kautta hän opetti heille, että hän on kaiken Luo-ja ja ylläpitäjä. Lisäksi Jumala käytti yliluonnollisesti tarjoa-maansa mannaa näyttääkseen heille, miten seitsemännen päivän sapattia tuli viettää.

Joka viikko tapahtui neljä ihmettä: (1) Jumala antoi päi-vittäin viiden päivän ajan mannaa; (2) perjantaisin annetiin kaksinkertainen annos mannaa; (3) manna ei pilaantunut perjantaista sapattiin; ja (4) mannaa ei tullut sapattina. Ju-mala teki jatkuvasti näitä ihmeitä, jotta ihmiset muistaisivat sapatinpäivän ja juhლისivat Jumalan hyvyyttä sinä päivänä. Ju-mala sanoi: ”Muistakaa, että Herra itse on asettanut teille sa-patin – .” (2. Moos. 16:29.)

**Meidät on luotu pitämään syömisestä. Maasta kasva-van ruoan runsaus paljastaa, että Jumala haluaa mei-dän syövän, mutta myös sen, että meidän tulee pitää siitä, mitä syömme. Miten tätä ihanaa lahjaa, ruokaa, voidaan kuitenkin käyttää väärin?**

## VETTÄ KALLIOSTA

Erämaassa tarvitset runsaasti vettä. Jumala huolehti tästä ongelmasta, vaikka kansa oli riitaisa, ei luottanut häneen ja jopa koetteli hänen kykyään ja halukkuuttaan antaa heille vettä. Epäuskossaan he haikailivat takaisin Egyptiin.

**Lue 2. Moos. 17:1-7. Mitä kansan olisi pitänyt oppia tästä tapahtumasta?**

Mooses kutsui paikkaa nimellä *Massa*, joka tarkoitti 'koetusta', ja *Meriba*, joka tarkoitti 'moitetta'. Herra antoi israelilaisille vettä heidän epäuskostaan huolimatta. Näiden kahden nimen olisi pitänyt muistuttaa israelilaisia siitä, ettei heidän pidä koetella Jumalaa eikä riidellä hänen kanssaan (Hepr. 3:7-8, 15). He kyseenalaistivat vahvasti Jumalan läsnäolon keskuudessaan, vaikka he olivat jo nähneet paljon konkreettisia todisteita sekä hänen läsnäolostaan että voimastaan ja auktoriteetistaan.

"Mooses löi kallioon, mutta Jumalan Poika pilvenpatsaaseen verhoutuneena oli siinä Mooseksen vieressä ja sai elämää antavan veden virtaamaan. Mooseksen ja vanhimpien lisäksi myös taaempaan seisonut kansa näki Herran kirkkauden, mutta jos pilvi olisi väistynyt pois, sen verhoaman olennon häikäisevä kirkkaus olisi surmannut heidät." (1AO 280.)

Vesi on elämän symboli, koska ilman vettä ei ole elämää. Kehomme jokainen solu tarvitsee vettä. Olemme itse 60-prosenttisesti vettä. Jopa luumme koostuvat osittain vedestä. Näin ollen veden toimittaminen israelilaisille erämaassa oli heille merkki siitä, että Jumala huolehti heidän tarpeistaan ja että he saattoivat luottaa häneen. Jälleen kerran heidän tuli kuitenkin totella.

Vuosisatoja myöhemmin Paavali muistuttaa 1. Kor. 10:4 uskovia siitä, että israelilaisten kokemus erämaassa oli ainutlaatuinen. Kristus itse ei ainoastaan opastanut heitä, vaan antoi heille vettä (Ps. 78:15-16) sekä täytti muut hengelliset ja fyysiset tarpeet. Paavali julisti: "[T]ämä kallio oli Kristus." Heille Kristus oli elämän lähde ja ikuisen elämän antaja. Niin kuin kallio on vankkumaton, niin Jumala johti vankkumattomasti kansaansa. Häneen voi luottaa, koska hän ei jätä lupauksiaan täyttämättä.

**Missä asioissa sinun on juuri nyt luotettava Jumalaan? Miksi tämä ei ole aina niin helppoa?**

**JETRO**

Mooseksen appi Jetro, jota kutsutaan myös Reueliksi (2. Moos. 2:18), vieraili hänen luonaan. Jetro toi mukanaan Mooseksen vaimon, Sipporan, ja kaksi poikaa, Gersomin ja Elieserin. Kun Mooses kuuli heidän tulostaan, hän meni heitä vastaan toivottamaan heidät tervetulleiksi.

**Lue 2. Moos. 18:1-27. Mitä Israelin kansakunnan historian suuria askeleita täällä otettiin?**

---

Jetro tuli paikan päälle, koska hän oli kuullut Jumalan hämmästyttävästä Israelin vapauttamisesta. Mooses kertoi Jetrolle yksityiskohtaisesti ”kaikesta, mitä Herra oli tehnyt faraolle ja egyptiläisille israelilaisten tähden, ja niistä vaivoista, joita he olivat kohdanneet matkalla, ja siitä, miten Herra oli heitä auttanut” (2. Moos. 18:8).

Jetro ylisti Jumalan ystävällisyyttä ja poikkeuksellisia toimenpiteitä kansansa hyväksi ja julisti: ”Kiitetty olkoon Herra, joka pelasti teidät egyptiläisten ja faraon käsistä, hän, joka pelasti tämän kansan egyptiläisten sorron alta! Nyt minä tiedän, että Herra on kaikkia muita jumalia suurempi. Tiedän sen siitä, miten egyptiläisten kävi, kun he käyttäytyivät röyhkeästi israelilaisia kohtaan.” (2. Moos. 18:10-11.)

Näemme tässä esimerkin siitä, kuinka Jumalan kansansa parissa tekemän työn tuli todistaa maailmalle, kuka on todellinen Jumala ja mitä hän voi tehdä kansansa hyväksi.

Samaan aikaan kun Jetro oppi oikeasta Jumalasta, hänellä itsellään oli jotakin annettavaa Jumalan kansalle: viisaita ja hyödyllisiä neuvoja. Mooseksen oli järjestettävä oikeusjärjestelmä oikeudenmukaisten ja reilujen periaatteiden mukaisesti. Hän tarvitsi myös omistautuneita ja uskollisia tuomareita, rehellisiä miehiä. Jetro luetteli viisaasti seuraavat pätevyysvaatimukset: (1) miehiä, jotka pelkäävät Jumalaa, (2) jotka ovat luotettavia ja (3) jotka vihaavat epärehellisesti hankittua hyötyä. Luonteeltaan kyvykkäitä ihmisiä oli nimitettävä tuhannen, sadan, viidenkymmenen ja kymmenen hengen päälliköiksi. Näin Mooseksen hallinnollinen taakka vähenisi, ja hän voisi keskittyä merkittäviin ongelmiin. Täten kansaa palveltaisiin hyvin.

Mooses hyväksyi Jetron viisaat neuvot (2. Moos. 18:24) ja nimitti päämiehet eri hallintotehtäviin (ks. myös 5. Moos. 1:9-18).

## ELÄMÄN LEIPÄ JA VESI

**Lue 1. Kor. 10:11. Minkä syyn Paavali antaa sille, että nämä tapahtumat on kirjattu muistiin?**

Paavali selittää, että kaikki ne asiat, mitä israelilaisille tapahtui, ovat esimerkkejä ja varoituksia Kristuksen seuraajille ja auttavat heitä välttämään samoja ongelmia; toisin sanoen he oppivat näistä esimerkeistä. Tämä on olennaista opetusta meille, jotka elämme ”lopun aikoja”. Jumala antaa kansalleen Pyhän Hengen vahvistamaan uskovia voimalla, rakkaudella ja terveellä harkinnalla (2. Tim. 1:6-7), jotta he voivat tehdä oikeita päätöksiä ja seurata hänen opetustaan. Jeesus Kristus on uuden elämän lähde (Joh. 14:6), ja vain hän voi muuttaa meidät ”pyhäksi ja eläväksi, Jumalalle mieluiseksi uhriksi. – Älkää mukautuko tämän maailman menoon, vaan muuttukaa, uudistukaa mieleltänne, niin että osaatte arvioida, mikä on Jumalan tahto, mikä on hyvää, hänen mielensä mukaista ja täydellistä.” (Room. 12:1-2.)

Myöhemmin Jeesus toiminnassaan poimi näistä Vanhan testamentin kertomuksista opetuksia, erityisesti mannasta ja vedestä. Hän käytti näitä kielikuvia opettamaan totuuksia itsestään, hänestä, joka johti israelilaiset erämaan läpi.

**Lue Joh. 4:7-15 ja Joh. 6:31-51. Mitä totuuksia tässä paljastuu meille kristityille?**

Samarialainen nainen huomasi, että Kristus tarjoaa jotakin, mitä hän ei saisi mistään muualta. Sisäisen rauhan, ilon ja onnellisuuden jano tulee Jumalalta, ja siksi vain Jumala voi tyydyttää sen (Ps. 42:2, 3).

Myöhemmin Jeesus selitti kertoessaan mannasta, että Jumala, ei Mooses, oli se, joka antoi sitä kansalle. Sitten Jeesus julisti: ”Minä olen elämän leipä. Joka tulee minun luokseni, ei koskaan ole nälissään – –.” (Joh. 6:35.) Jeesus toisti kaksi kertaa, että hän on elämän leipä (Joh. 6:35, 48).

Kuten manna erämaassa oli leipää taivaasta (Joh. 6:31-32), niin myös vesi kalliosta oli Kristuksen lahja heidän janoonsa tyydyttämiseksi. Näiden fyysisten näkökohtien lisäksi leivällä ja vedellä oli myös hengellinen merkitys, sillä Jeesus Kristus on ”elämän leipä” (Joh. 6:35, 48) ja elävä vesi (Joh. 4:10-11, 14; Joh. 7:37-38).

## KERTAUS

**Lisäaineistoa:** Lue Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 1, s. 273–284 tai *Patriarkat ja profeetat*, s. 268–280.

Pian veteen liittyvän tapahtuman jälkeen kansaa uhkasi uusi vaara (ks. 2. Moos. 17:8–16): amalekilaiset, hurja ja sotaisa heimo, oli hyökännyt heidän kimppuunsa. ”Jumalan luonne tai herraus ei ollut amalekilaisille tuntematonta, mutta pelkäämättä ja kunnioittamatta häntä he tohtivat uhmata hänen voimaansa. Ihmeet, jotka Mooses suoritti egyptiläisten nähden, joutuivat pilkan alaisiksi amalekilaisten keskuudessa, ja he ivasivat myös ympärillä asuvien kansojen pelkoa. He olivat vannoneet jumaliensa nimeen, että hävittäisivät heprealaiset niin ettei yksikään pääsisi pakoon, ja he kerskuivat, ettei Israelin Jumalakaan pystyisi vastustamaan heitä. Israelilaiset eivät olleet tehneet heille mitään vahinkoa eivätkä olleet uhanneet heitä. Heidän hyökkäyksensä oli täysin aiheeton. Vain osoittaakseen vihaansa ja uhmaansa Jumalaa kohtaan he koettivat tuhota hänen kansansa. Amalekilaiset olivat kauan olleet julkisyntisiä, ja heidän rikoksensa vaativat Jumalan kostoa. Armossaan hän oli kuitenkin yhä kehottanut heitä parannukseen, mutta käymällä Israelin uupuneiden ja puolustuskyvyttömien kimppuun Amalekin miehet sinetöivät kansansa lopullisen tuomion.” (1AO 282.)

### Keskustelunaiheita:

1. Pohdi tarkemmin sitä, miten Jetro oppi oikeasta Jumalasta siitä, mitä Jumala teki kansansa hyväksi. (Ks. 2. Moos. 18:8–10.) Miksi tämä periaate pätee nykyäänkin? Kysy itseltäsi sekä raamattutunnilla: Millaisen todistuksen kirkkomme antaa maailmalle? Mitä me sanomme maailmalle Jumalamme olemuksesta ja luonteesta?

2. Lue uudelleen 1. Kor. 10:4. Mitä tämän pitäisi opettaa meille joidenkin nykyäänkin uskomasta muinaisesta harhaopista, jonka mukaan Vanhan testamentin Jumala oli kostonhimoinen, vihamielinen ja anteeksiantamaton – toisin kuin mitä näemme Jeesuksessa? Miten tämä jae osoittaa, miksi tuo uskomus on väärä?

3. Lue uudelleen, mitä Ellen G. White kirjoitti edellä siitä, miten amalekilaisilla oli mahdollisuus oppia todellisesta Jumalasta. Vertaa heidän asennettaan Jetron asenteeseen. Mitä voimme oppia siitä, miksi Jumala langetti tuomion paitsi heille myös monille muinaisen maailman heimoille, joiden kansa Israel oli tekemisissä?